

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावे दीपे द्वाविंशति अध्यायः ॥ १२२ ॥

तत्रापश्यत्तपोद्वंद्वयोद्वंद्वचभागवत् ॥ अयाचदथसैन्यार्थं प्राजलिः पृथिवीपतिः ॥ २२ ॥ अज्ञानाद्बालयायत्ते कृतंतत्तुमर्हसि ॥ ततो ब्रवीन्महीपालं च्यवनो
भागवत्स्तदा ॥ २३ ॥ अपमानादहं विद्वेत्स्व नयादपपूर्णया ॥ रूपौदार्यसमायुक्तं लोभमोहबलाल्कृतं ॥ २४ ॥ तामेव प्रतिगृह्याहं राजन्दुहितरंतव ॥ क्षंस्यामी
ति महीपालसत्यमेतद्ववीमि ते ॥ २५ ॥ लोमश उवाच ऋषेर्वचनमाज्ञाय शर्यातिरविचारयन् ॥ ददौ दुहितरंतस्मै च्यवनाय महात्मने ॥ २६ ॥ प्रतिगृह्य
च तां कन्यां भगवान्प्रसादह ॥ प्राप्तप्रसादो राजा वै ससैन्यः पुरमाव्रजत् ॥ २७ ॥ सुकन्यापि पतिलब्ध्वा तपस्विनमनिदिता ॥ नित्यं पर्यचरन्तीत्यातपसानिय
मेन च ॥ २८ ॥ अग्नीनामतिथीनां च शुश्रूषरनसूयिका ॥ समाराधयत क्षिप्रं च्यवनं सा शुभानना ॥ २९ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्राप
लोमश तीर्थयात्रायां सौकन्ये द्वाविंशति अध्यायः ॥ १२२ ॥ ॥ ३३ ॥ लोमश उवाच कस्यचित्त्वथ कालस्य त्रिदशशिवश्चि
नौ नृप ॥ कृताभिषेकां विदुतां सुकन्यां तामपश्यतां ॥ १ ॥ तां दृष्ट्वा दर्शनीयां गीदिव राजसुतामिव ॥ उचतुःसमभिद्रुत्य नासत्यावश्चिना विदं ॥ २ ॥ कस्यत्व
मसि वामोरुवने स्मिन् किं करोषि च ॥ इच्छावभद्रे ज्ञातुं त्वं तत्त्वमाख्याहि शोभने ॥ ३ ॥ ततः सुकन्या स व्रीडा तावुवाच सुरोत्तमौ ॥ शर्याति तनयां वित्तं भार्या
मां च्यवनस्य च ॥ ४ ॥ अथाश्विनौ प्रहस्येतामब्रूतां पुनरेव तु ॥ कथं त्वमसि कल्याणि पित्रादत्ता गता ध्वने ॥ ५ ॥ भ्राजसे स्मिन् वने भीरुविद्युत्सौदामनीयथा ॥
न देवेष्वपि तुल्यां हित्व यापस्यावभाविनि ॥ ६ ॥ अनाभरणसंपन्ना परमांबरवर्जिता ॥ शोभयस्य अधिकं भद्रे वनमप्यनलंकृता ॥ ७ ॥ सर्वाभरणसंपन्ना परमांबर
धारिणी ॥ शोभसे त्वनवधांगिनत्वे वं मलपंकिनी ॥ ८ ॥ कस्मादेवं विधाभूत्वा जराजर्जरितं पतिं ॥ त्वमुपास्सेह कल्याणिकामभोगवहिष्कृतं ॥ ९ ॥ असमर्थं परि
त्राणे पोषणे तु शुचिस्मिते ॥ सा त्वं च्यवनमुत्सृज्य वरस्यैव स्वैकमावयोः ॥ १० ॥ पत्यर्थं देवगर्भाभिमाद्यथौ वनं रुथाः ॥ एवमुक्ता सुकन्याः पिसुरो तां विदमब्रवीत् ॥
॥ ११ ॥ रताहं च्यवने पत्यौ मैवं मां पर्यशंकृतं ॥ तावद्ब्रूतां पुनस्त्वेनामां देवभिषग्वरौ ॥ १२ ॥ युवानं रूपसंपन्नं करिष्यावः पतितव ॥ ततस्तस्यावयोश्चैव वृणी
ष्वान्यतमं पतिं ॥ १३ ॥ एतेन समये नैनममंत्रय पतिं शुभे ॥ सा तयोर्वचनाद्वाजन्मुपसंगम्य भागवत् ॥ १४ ॥

इति विदुतां अनाच्छादितां ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ गता च्यवने अतीतवयसे इत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥